31/03/2025

Μητροπολίτης Πειραιώς: «Η επιστήμη του Εσταυρωμένου είναι η πιο πρακτική επιστήμη»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ τελέστηκε χθες Κυριακή 30 Μαρτίου ο Κατανυκτικός Εσπερινός της Δ΄ Εβδομάδος των Νηστειών στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Καραβά.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, αφού ευχαρίστησε τους παρισταμένους Αρχιερείς, αναφέρθηκε στο Μυστήριο της Σταυρώσεως του Χριστού, αναλύοντας τη θεολογική σημασία του γεγονότος και τη σωτηριολογική του διάσταση, κάνοντας αναφορά και στη σημασία της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής ως πνευματικού διάπλου προς το Άγιο Πάσχα.

Τονίζοντας ότι «πάντοτε στο βάθος του Ορθοδόξου Ναού, πίσω από την Αγία Τράπεζα, βρίσκεται ο Εσταυρωμένος» και αναφερόμενος στην «πιο ιερή και

επίσημη μέρα της Μεγάλης Εβδομάδος, τη Μεγάλη Παρασκευή», σημείωσε ότι «ο Εσταυρωμένος είναι στο κέντρο του Ναού». «Τον περιστοιχίζουν με βαθιά συγκίνηση τα πλήθη των πιστών που θα σπεύσουν να ασπασθούν τους αχράντους Του πόδας και να αποθέσουν – στη βάση του Σταυρού Του – τα μύρα της ευγνωμοσύνης τους και τις ελπίδες των καρδιών τους».

Υπογράμμισε ότι ο Εσταυρωμένος Χριστός δεν είναι απλώς ένας δίκαιος άνθρωπος που υποφέρει, αλλά ο Θεάνθρωπος Ιησούς, ο Υιός και Λόγος του Θεού, προσθέτοντας ότι η θεότητα κατοικεί πλήρως στην ανθρώπινη φύση του Χριστού, γεγονός που καθιστά τη Σταύρωσή Του μοναδική και σωτηριώδη.

«Στο Χριστό κατοικεί ολόκληρη θεότητα», είπε χαρακτηριστικά, επισημαίνοντας ότι «ο Χριστός είναι ο Θεός και επομένως, ο Εσταυρωμένος Χριστός είναι ο Εσταυρωμένος Θεός». «Ο θάνατος του Χριστού δεν υπήρξε θάνατος απλού ανθρώπου, αλλά του Θεανθρώπου», είπε ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας παράλληλα πως «για την νοοτροπία του κόσμου, ο Σταυρωμένος Θεός είναι ‘’σκάνδαλον’’ και ‘’μωρία’’. Είναι κάτι απαράδεκτο και ακατανόητο, διότι δεν είναι δυνατόν να γίνει κατανοητό πώς ο Παντοδύναμος και Πανένδοξος Θεός φθάνει σε αυτό το σημείο της έσχατης αδυναμίας και της άκρας ταπεινώσεως. Το μυαλό δεν το χωράει. **Η Εκκλησία, όμως», υπογράμμισε, «διακηρύττει με κάθε βεβαιότητα την ακλόνητη πίστη της ότι ο πάσχων Χριστός είναι ο Θεός».**

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε επίσης πως η Θεία Οικονομία επέλεξε αυτόν τον τρόπο σωτηρίας γιατί αυτό ήταν το πλέον ωφέλιμο για τον άνθρωπο. «Θα μπορούσε και διαφορετικά να μας σώσει ο Θεός. Θα μπορούσε και μόνο με τον λόγο Του να λύσει την κατάρα της αμαρτίας και να μας ελευθερώσει από την ενοχή και την κατάκριση. Θεός είναι, παντοδύναμος και ελεύθερος», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος και αναφερόμενος σε λόγο του Μεγάλου Αθανασίου, σημείωσε ότι στην «επιλογή του τρόπου της σωτηρίας μας, δεν ενδιέφερε τόσο το τί μπορούσε να κάνει ο Θεός, όσο το τί μπορούσε να ωφελήσει πραγματικά τον άνθρωπο». Στην «δια του Χριστού σωτηρία, ο άνθρωπος δεν επιστρέφει στην προπτωτική του κατάσταση, αλλά σε πολύ ανωτέρα κατάσταση από αυτή. Πολύ ανωτέρα επιπλέον και από την κατάσταση, στην οποία ο πρωτόπλαστος Αδάμ θα ανέβαινε εάν δεν έπεφτε. Οι Θεοφόροι Πατέρες διακηρύττουν ότι ήταν αναγκαίο για τη σωτηρία μας να πεθάνει ο Ενανθρωπήσας Θεός Λόγος», υπογράμμισε.

Στη συνέχεια, αναφέροντας λόγο του Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου, σημείωσε συμπερασματικά πως «για να νικήσουμε την αμαρτία και το θάνατο, έπρεπε ο Θεός να γίνει άνθρωπος και να πεθάνει». Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος έκανε λόγο για την απόρριψη των εναλλακτικών σωτηριολογικών θεωριών, επισημαίνοντας

πως ούτε οι θυσίες της Παλαιάς Διαθήκης, ούτε ένας κοινός άνθρωπος, ούτε ακόμη και οι άγγελοι θα μπορούσαν να προσφέρουν πραγματική λύτρωση.

Αναφερόμενος στα θαύματα που συνόδευσαν τη Σταύρωση, όπως το σκότος που κάλυψε τη γη, τόνισε πως «λίγες σταγόνες αίματος αναπλάθουν όλα τα σύμπαντα, όλο τον κόσμο». «Αυτή την εκπληκτική δύναμη έχει το ατίμητο αίμα του Χριστού, διότι δεν είναι το αίμα ενός ανθρώπου, έστω Αγίου και αναμαρτήτου, αλλά είναι το αίμα του Θεανθρώπου». «Με το αίμα του Θεανθρώπου, ξεπλένεται το δηλητήριο του αρχαίου όφεως που δηλητηρίασε και οδήγησε στο θάνατο όλο το ανθρώπινο γένος».

«Ας πάρουμε τα μάτια μας τις μέρες αυτές από τις εικόνες του κόσμου. Ας πάρουμε την προσοχή μας από τις ειδήσεις του. Ας μη μας ελκύσει κάποιο άλλο θέαμα. Πάνω στο Γολγοθά θα παρουσιαστεί το μοναδικό υπερθέαμα που συγκλονίζει και την άψυχη υλική κτίση. Πολύ περισσότερο πρέπει να ζήσει το δικό του συγκλονισμό ο πνευματικός κόσμος», είπε σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως « όταν σείεται η γη και σχίζονται οι πέτρες, δεν μπορεί να είναι ασυγκίνητη και να παραμένει πέτρα η ανθρώπινη ψυχή μας».

«Η σωτηρία μας στοιχίζει στον Πανάγιο Θεό τον θάνατο του Υιού Του επί του Σταυρού». «Ο πεσμένος στην αμαρτία άνθρωπος, ο αποστάτης, ο εχθρός του Θεού, ο προδότης της αγάπης Του άνθρωπος, είχε για τον Θεόν μεγαλύτερη αξία από τον ίδιο τον εαυτόν Του», πρόσθεσε και συνέχισε: «Στο Θεό στοίχισε το θάνατο του Υιού Του. Σε εμάς στοιχίζει το θάνατο του εαυτού μας. Πρέπει να πεθάνουμε για να ζήσουμε. Πρέπει να πεθάνει ο αμαρτωλός, ο κατώτερος εαυτός μας. Και αυτό δεν γίνεται εύκολα. Θέλει αγώνα. Η Αγία και Μεγάλη Τεσσαρακοστή που διαπλέουμε είναι αγώνας. Είναι αγώνας με άσκηση, με προσευχή, με ταπείνωση, με αυτομεμψία. Με πίστη όμως και βεβαιότητα ότι Εκείνος που μας κάλεσε, δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ. Ότι δεν υπάρχει αδικία, αμαρτία, έγκλημα, κακούργημα που να μην το καλύπτει η απερινόητη και άπειρη αγάπη του. Η Μεγάλη Εβδομάδα μας καλεί σε αγώνα. Να συμπορευθούμε με τον Κύριο στο δρόμο της θυσίας Του και να συσταυρωθούμε».

«Ο Εσταυρωμένος είναι ο Θεός που έγινε άνθρωπος και σταυρώθηκε για μας από άπειρη αγάπη, από μανικό έρωτα», τόνισε σε άλλο σημείο ο Σεβασμιώτατος και αναφερόμενος στο Μέγα Φώτιο, ο οποίος περιγράφει τη φρικτή διαδικασία της Σταύρωσης και τονίζει ότι ο Χριστός υπέμεινε τα πάντα για τον άνθρωπο, σημείωσε ότι ο Σταυρός έγινε ο θρόνος Του, και η Ανάστασή Του εξασφάλισε στον άνθρωπο τη δυνατότητα να μετέχει στην αιώνια ζωή. «Με αγώνα να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες που μας εξασφάλισε με το Σταυρό και την

Ανάστασή Του, για να είναι η ζωή μας ένα διαρκές Πάσχα, μια διαρκής διάβαση, μια πρόγευση του αιωνίου Πάσχα της ουράνιας βασιλείας Του», είπε χαρακτηριστικά.

«Η επιστήμη του Εσταυρωμένου είναι η πιο πρακτική επιστήμη». «Το μυστήριο του Σταυρωμένου Θεανθρώπου το προσεγγίζουν μόνο οι σταυρωμένοι άνθρωποι, όπως οι Άγιοί μας. Κάθε αληθινός πιστός άνθρωπος είναι ένας σταυρωμένος άνθρωπος», επεσήμανε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος και αναφερόμενος στη φράση του Κυρίου μας «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι», αναφέρθηκε σε κάποια βασικά χαρακτηριστικά από τα οποία διακρίνεται ο σταυρωμένος άνθρωπος.

«Οι μεγάλοι της γης δεν διστάζουν να δίνουν υποσχέσεις, ακόμη και υπερβολικές, ο Χριστός όμως, που είναι η μόνη αλήθεια, μας καλεί να Τον ακολουθήσουμε με ένα λόγο που φαίνεται βαρύ σκληρός, απωθητικός», είπε χαρακτηριστικά και έκανε λόγο για «αυταπάρνηση», όπου ο άνθρωπος αρνείται κάθε τι αμαρτωλό και υποτάσσει το θέλημά του στο θέλημα του Θεού, για «πνευματικότητα», όπου αποκολλάται από τη γη και βλέπει τις αθέατες πραγματικότητες, ποθώντας τη Βασιλεία του Θεού, για «θάρρος στην ομολογία της πίστεως», όπου ο άνθρωπος δεν φοβάται να διακηρύξει την πίστη του, ακόμη και αν αυτό σημαίνει διωγμούς ή θυσίες και για «ανιδιοτελή αγάπη και προσφορά», λέγοντας ότι όπως ο Χριστός από τον Σταυρό ενδιαφέρθηκε για τη μητέρα Του και τον ληστή, έτσι και ο σταυρωμένος πιστός σκέφτεται τους άλλους πριν από τον εαυτό του.

«Η αναστάτωση, η ταραχή, το άγχος, ο φόβος, το κενό, χαρακτηρίζουν τον σημερινό άνθρωπο της εποχής των μεγάλων ανέσεων, τον άνθρωπο του μετανθρωπισμού και του υπερανθρωπισμού, τον άνθρωπο που αρνείται και τη σκέψη ακόμη του Σταυρού. Οι άνθρωποι οι χαρούμενοι όμως, οι ειρηνικοί, οι αναπαυμένοι είναι οι λιγοστοί που δεν λάτρεψαν τη σύγχρονη θεά της ανέσεως και δεν αρνήθηκαν την κακοπάθεια της χριστιανικής ζωής. Είναι αυτοί που αγάπησαν τον σταυρό τους», είπε ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως «μόνο στο σταυρό του μπορεί να αναπαυθεί τελικά και ο άνθρωπος. Και τέλος, ο σταυρωμένος άνθρωπος είναι ο πιο ευκίνητος άνθρωπος. Η ανάπαυση όμως αυτή δεν σημαίνει απραξία και ακινησία. Κάθε σταυρωμένος είναι σταθερά προσηλωμένος στο σταυρό του. Φαίνεται πως δεν μπορεί να κάνει την παραμικρή κίνηση, ότι είναι δήθεν καθηλωμένος. Και όμως μπορεί να αποδειχθεί ο πιο ευκίνητος άνθρωπος. Μπορεί να κάνει τεράστια άλματα που δεν έχουν ξαναγίνει όμοιά τους. Μπορεί από το σταυρό του να εισέλθει αμέσως, θριαμβευτής στον παράδεισο». «Πάνω στο σταυρό, ο άνθρωπος απαλλάχθηκε από

τις αμαρτίες του και κάθε άνθρωπος προσηλωμένος στο σταυρό του αγώνα του και της εκούσιας υποταγής του, έχει νεκρό στον αμαρτωλό εαυτό του». «Είναι ένας νέος, ένας καινός άνθρωπος, ο σταυρωμένος άνθρωπος. Είναι σαν κάποιος που αναστήθηκε εκ των νεκρών».

«Ευχηθείτε αυτό το μήνυμα της ζωής του Κυρίου, του Σταυρού του Κυρίου, του πάθους του Κυρίου, της Αναστάσεως του Κυρίου να μεταβάλει και να μεταστοιχειώσει και την προσωπική μας περιπέτεια και τον προσωπικό μας αγώνα», είπε καταλήγοντας.

